

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Βασίλης Αγγελικόπουλος

Υποβολείο

Δηλαδή δεν έχουμε τίποτα να πούμε για το γεγονός ότι από τις αρχές του χρόνου μέχρι σήμερα (10/5) «έχουν γίνει 1.600 συναθροίσεις, πορείες και διαμαρτυρίες»; Οτι μέσα σ' αυτές τις 130 μέρες έχουν γίνει παραπάνω από 12 τέτοιες «εκδηλώσεις» κάθε μέρα; Αυτό το εξωφρενικό γεγονός, σπανιότατο, αν όχι μοναδικό, σε παγκόσμιο επίπεδο δεν μας κάνει πια καμιά εντύπωση – τόσο έχουμε συνηθίσει «το πρόσωπο του τέρατος». Ακόμη και ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Μιχάλης Χρυσοχοϊδης επέλεξε περίεργο τρόπο για να το ανακοινώσει, και μάλιστα επισημότητα, από το Διεθνές Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών: Το ανέφερε για να πάει κατ' ευθείαν και να τονίσει ότι από αυτές τις «1.600 συναθροίσεις, πορείες και διαμαρτυρίες» «μόνο στο 10% των περιπτώσεων έκλεισαν οι δρόμοι». Α, μα υπέροχα! Δηλαδή, μόνο 160 απ' αυτές έκλεισαν, ακινητοποίησαν, συνέθλιψαν τη ζωή στην πόλη. Δηλαδή, από τις αρχές του χρόνου και ως τις 10/5, μέσα (ξανά:) σε 130 μέρες, είχαμε κάθε μέρα ένα και παραπάνω (1,23 για την ακρίβεια) εγκεφαλικό, πνιγμό, στραγγάλισμα της πόλης. | «Μόνο».

«Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις δεν έκλεισαν οι δρόμοι και ταυτόχρονα μαζί με τους διαδηλωτές ήταν και τα αυτοκίνητα δίπλα», πρόσθεσε ικανοποιημένος ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη (τρομάρα του) (του Πολίτη βέβαια). «Δεν διαλύθηκε η πόλη» επισήμανε.

Η πόλη διαλύθηκε «μόνο» εκείνες τις 160 φορές – 1,23 φορές κάθε μέρα. Αντε, Αθηναίοι θολόφαρδοι. Ανοιξαμε και σας περιμένουμε. Τριήμερο ξεκλειδώματος της χώρας χτες, σήμερα, αύριο – το είπε και «Ο αναπληρωτής υπουργός Ανάπτυξης Νίκος Παράβασης» έγραψε προ ημερών έγκυρη εφημερίδα «ο οποίος επισήμανε ότι “η 15η Μαΐου είναι μια ημερομηνία-κλειδί που θα ξεκλειδώσει πολλά πράγματα”». Μόνο μη μας βγει προφητικό το σφάλμα που διέπραξε ο Δαίμων του Πληκτρολογίου (δισέγγονο του Δαίμονα του Τυπογρα-

Ετσι και τώρα με το «Καταργείται το οκτάωρο» το οποίο επελέγη για να ελκύσει, τρομοκρατώντας, τους εργαζόμενους. Συχνά δε επιλέγεται και ένα πρόσωπο στο οποίο συνθηματοποιείται αποδοτικότερα το επιδιωκόμενο – λ.χ. «τα πετσοταϊσμένα ΜΜΕ» του Σύριζα.

φείου – και πώς τον νοσταλγώ καμιά φορά, τον γεροδιάβολο) και το «κλειδί» που είπε ο υπουργός Παπαθανάσης ξεκλειδώνει τίποτα μαζικές συμπεριφορές Παράβασης.

Επί ξυρού ακμής όλα. Παμπάλαια, παραδοσιακή τακτική της αριστεράς: κάθε κυβερνητικό ή γενικότερα αντίπαλο εγχείρημα, μέτρο, απόφαση που προσφέρεται ως «μάχη των μαχών», κηλιδώνεται εν τω άμα με σύνθημα εντυπωσιακό, πιασάρικο, ασχέτως αν είναι παρατραβηγμένο ή και παντελώς ψευδές, συκοφαντικό.

Ετσι και τώρα με το «Καταργείται το οκτάωρο» το οποίο επελέγη για να ελκύσει, τρομοκρατώντας, τους εργαζόμενους. Συχνά δε επιλέγεται και ένα πρόσωπο στο οποίο συνθηματοποιείται αποδοτικότερα το επιδιωκόμενο – λ.χ. «τα πετσοταϊσμένα ΜΜΕ» του Σύριζα.

Την πρώτη φορά που αντελήφθη, ως αφελής νεανίας, το «τερατώδες» του πράγματος ήταν σε πορεία Πολυτεχνείου τα πρώτα χρόνια της

μεταπολίτευσης.

Δεν ξέρω πώς μέσα στα πλήθη βρέθηκα κάποια στιγμή να συμπορεύομαι με θάλασσα κόκκινων σημαίων του ΚΚΕ. Δεν ένιωσα άσχημα, αν και δεν υπήρξα ομόθρησκος. Ομως όταν κάποια στιγμή η ντουντούκα έδωσε το σύνθημα «Ράλλη, φασίστα, πα-ραι-τίσου» μου ήρθε σαν κατακεφαλιά. Διότι, αν και καθόλου οπαδός της Ν.Δ., επίσης, εκτιμούσα βαθύτατα την απόφαση Καραμανλή και Ράλλη για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τότε που επανέφερε εν πολλοίς την περίφημη εκείνη των Παπανδρέου – Παπανούτσου, την βιαίως διακοπείσα από τη χούντα. Είχα φρικάρει. «Φασίστας» ο Γεώργιος Ράλλης, επειδή ήταν ο υπουργός Παιδείας που έφερε την καθομιλουμένη στην εκπαίδευση και στο κράτος ολόκληρο; Ανέκαθεν αντιπαθούσα τις ντουντούκες, αλλά τότε τις αποστράφηκα. Εκείνες το χαβά τους φυσικά μες στο χρόνο. Στο ίδιο αποξηραμένο, αντιδραστικό, μαραζιάρικο τέμπο τους.

ΑΥΓΗ Πέτρος Κατσάκος

Μήπως είναι και η πανδημία state of mind;

Να υποθέσουμε πως η πανδημία, όπως και το ελληνικό καλοκαίρι, είναι state of mind και εμείς θα πρέπει απλώς να ξεχάσουμε όλα όσα μας έλεγαν μέχρι χτες; Τι πρόλαβε και άλλαξε μέσα σε λίγες ημέρες; Τι πρόλαβε και άλλαξε από το Πάσχα μέχρι σήμερα; Τις ημέρες του Πάσχα δεν ήταν που τα τηλεοπτικά κανάλια είχαν στήσει καραούλι στα διόδια της Ελευσίνας και “πυροβολούσαν” τους ασυνείδητους που επιχειρούσαν να πάνε στα χωριά τους; Τι άλλαξε λοιπόν από τότε και σήμερα τα ίδια κανάλια αποχαιρετούν με χαμόγελο τους Αθηναίους που περνάνε τα διόδια για ένα ξένοιαστο σαββατοκύριακο στην επαρχία;

Πριν από λίγες μέρες δεν ήταν που δαιμόνι-

Άλλαξε αλήθεια κάτι όσον αφορά την εξέλιξη της πανδημίας; Μειώθηκαν μήπως τα κρούσματα και οι θάνατοι;

οι ρεπόρτερ κυνηγούσαν πολίτες στην Ερμού, τους έκαναν εξακρίβωση στοιχείων και τους ζητούσαν να δείξουν στην κάμερα τα sms τους μην τυχόν και κυκλοφορούσαν παρανόμως; Τι άλλαξε λοιπόν και σήμερα τα ίδια λαγωνικά της ενημέρωσης πανηγυρίζουν την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς καταγράφοντας χαρούμενους πολίτες που έχουν ξεχυθεί κατά χιλιάδες για ψώνια;

Άλλαξε αλήθεια κάτι όσον αφορά την εξέλιξη της πανδημίας; Μειώθηκαν μήπως τα κρούσματα και οι θάνατοι; Τι έγινε και έχουμε αυτή την κραυγαλέα μεταστροφή του κλίματος και των εντυπώσεων που δημιουργούν τα ΜΜΕ; Πού πήγε άραγε ο «παιδαγωγικός χαρακτή-

ρας» των sms; Και τι έχει να πει σήμερα ο κύριος Γεραπετρίτης, που το 13033 βομβαρδίζεται με ανέκδοτα;

Να υποθέσουμε πως όλα βαίνουν καλώς για την κυβέρνηση και τα κανάλια της. Να υποθέσουμε πως η πανδημία, όπως και το ελληνικό καλοκαίρι, είναι state of mind κι εμείς θα πρέπει απλώς να ξεχάσουμε όλα όσα μας έλεγαν μέχρι χτες και να απολαύσουμε σήμερα όσα πριν από λίγες μέρες ήταν απαγορευμένα.

Κι έτσι θα ήταν ή θα έπρεπε να είναι αν όλα αυτά είχαν μια λογική σειρά, βασισμένη σε στοιχεία και αριθμούς. Μόνο που κάτι τέτοιο, δυστυχώς, δεν συμβαίνει και η ευθύνη δεν μπορεί να είναι για ακόμα μια φορά ατομική.